

18.62x30.63	1/2	עמוד 6	מעריב - השבוע	17/04/2018	63151528-1
החברה למתנ"סים - 40266					

יוצרים וזוכרים

מיזם "קהילה יוצרת זוכרת" של החברה למתנ"סים, בשיתוף עם יד לבנים, מפגיש הורים ובני זוג שכולים של חללי צה"ל עם אומנים מתחומים שונים ליצירה משותפת ■ בעזרת ציור, פסיפס, פיסול, צילום או כתיבה ניסו בני המשפחות והאומנים להתמודד עם כאב השכול ועם אתגר ההנצחה ■ "מעריב-השבוע" מביא כמה מסיפוריהם

יובל בגנו

במוצאי שבת האחרונה נפתחה במרכז הקהילתי בקריית אונו תערוכה המאגדת בתוכה את כל היצירות של המשפחות ושל האומנים שחברו יחד בפרויקט "קהילה יוצרת זוכרת".

שאלו (צ'יטה) צ'יטאט, אביו של עמרי ז"ל ויור בית יד לבנים בקעת אונו, שיום את הפרויקט, סיפר: "אחרי מספר מפגשים בין המשפחה לאומן אנו ממצים את סיפורו של החלל, ואז מסתגרים האומנים בסטודיו ומפיקים את הביטוי העילאי של היצירה – ביצירה עם הרבה נשמה ואהבה. זה תהליך רב חשיבות, עוצמתי ומטלטל".

"מעריב-השבוע" מספק הצצה ראשונה ובלעדית אל חלק מהיצירות ואל הסיפורים והאנשים העומדים מאחוריהן – האומנים, המשפחות השכולות והחללים.

"חוויה מיוחדת במינה"

סמ"ר דניאל פומרנץ ז"ל (21) נפל במבצע "צוק איתן" ב-2014. ורדה פומרנץ, אמו: "עלי ועל משפחתי, וכמונו כל המשפחות השכולות, נגזר להתמודד עם האובדן, ולשאת אותו בגאון. הכניסה לתהליך של 'קהילה יוצרת זוכרת', איננו קל. זה מגרד פצעים עד זוב דם, זה אינטנסיבי, זה מתיש, זה תמיד ב'זמן הלא מתאים'. השאלה שהתרוצצה בראש כולנו היא למה היינו צריכים את זה? אלא שעלינו, כאמור, נגזר. שאלתי את עצמי מה מניע אומנים לא רק ללמוד על חלל צה"ל, אלא גם לדמיין ולהצליח להתחבר לדמות של נער שרק בגר ובאבחת חרב הפך לגיבור העם ונעלם. לשם כך דרושים לא רק יצירתיות וכישרון, אלא גם אומץ רב".

האומנית כרמי אלדמע: "בשיחה לקביעת המפגש הראשון הודיעה לי ורדה שהיא עסוקה מאוד 'כי היא עובדת אצל בנה דניאל'. אבל החיבור איתה היה מהרגע הראשון מיוחד. נוכחותו של דניאל הורגשה בכל פינה, החל מהכניסה לבית. הוא היה בעל אישיות מרתקת, מלאת תפוחות, כוח רצון עז, כושר מנהיגות, יכולת ארגונית, חמלה, רגישות לאנשים ובעלי

חיים ומלא שמחת חיים. קראתי את כל הדברים שנכתבו עליו והקשבתי לסיפורים על אודותיו. עברתי חוויה מיוחדת במינה שתישאר איתי לעד".

"מקווה שהציור יהיה נחמה"

סרן מאיר-שלמה וירדמן ז"ל (35) נפל במלחמת לבנון הראשונה ב-1983. ריקי, אלמנתו: "התבקשתי להתקשר לאמנית ריקי מייסי, ומהרגע הראשון נוצר החיבור בינינו. סיפרתי לה על שלמה ועל המשפחה שלי, ושתינו התרגשנו ובכינו כשהבטנו בתמונות. כשנפרדנו הרגשתי ששוחחתי עם חברה טובה. במהלך התהליך שעברתי בפרויקט חשתי שאינני חפצה להיכנס אליו מבחינה רגשית, מה שאומר שהרבה זמן לא 'פתחתי מגירות', אבל הוא הביא אותי לפתוח שוב את מגירות חיינו המשותפים, שלי ושל שלמה".

האומנית ריקי מייסי: "עוד בטרם פגשתי את ריקי הרגשתי קרובה. לשתינו אותו שם ושתינו איברנו אנשים יקרים בעלי אותו שם. אני איברתי את אחי שלמה, שנהרג בתאונת דרכים כשהיה בן 26. כשנפגשתי עם ריקי, אישה מדהימה, הרגשתי כי היא נושאת על גבה את נטל האובדן באצילות רבה. קראתי את המכתבים וראיתי את התמונות, ובכל פעם מחדש לא יכולתי לעצור את הדמעות. גיליתי את שלמה בתור אדם מתחשב, אהב, אמפתי, וחשתי את האהבה העצומה של ריקי אליו. כשציירתי את שלמה ראיתי לנגד עיני את האובדן האישי והיקר של ריקי אבל גם את האובדן שלנו כחברה. כולי תקווה שציור זה יהיה נחמה ולו זעירה למשפחה ששלמה כל כך אהב".

"שמחת חיים ולב ענק"

סרן עמרי טל ז"ל (23) נפל במבצע "צוק איתן" ב-2014. אסתי טל, אמו: "הבהרתי בשיחה המקדימה שהייתי שמחה לו היה מישהו מצייר ציור ריאליסטי את עמרי, מצליח ללכוד את נשמתו בריצוד המבט שנשקף מעיניו, והבהרתי כי אין לי עניין ביצירה מסוג אחר. אחרי הפגישה הראשונה

עם מירי קריב הבנתי שהיא פסלת, ושפסליה אינם ריאליסטיים. נקודת החיבור נמצאה דווקא בצבע החומר, שהיה דומה לצבע אדמת המדבר שעמרי התהלך עליה רבות. שיניתי את דעתי כדי ליצור פסל שבצבעו ובקוויו משקף את הישראליות שבעמרי, את החיבור לאדמה ולנופים".

האומנית מירי קריב: "אני רואה באסתי אישה חזקה, המודעת לרצונה ולהעדפותיה. חיברתי את הטקסטים שקראתי על עמרי, עם דמותו האתלטית, קומתו הגבוהה ועיניו הכחולות. שמעתי מאסתי על אהבתו לחופש, חיבורו לאדמה ולטבע, למרחבים ולרגע הזה, כשלכל זה מתלווה חיכוך המשרה אופטימיות, עם הרבה שמחת חיים ולב ענק".

"דרך מיוחדת מאוד להנציח"

סמלת רחלי לוי ז"ל (19) נהרגה בפגזות חבלני בצומת אזור ב-2001, בזמן האינתיפאדה השנייה. לימור, אחותה: "בהתחלה היו לי חששות להיכנס לתהליך ולהעיר את הכאב והגעגוע פעם נוספת. בסוף הרגשתי שזו דרך מיוחדת מאוד להנציח את אחותי, שבצעמה ידעה לצייר. כל הנצחה מאירה את אחותי באור נוסף. קשה מאוד להעביר לאנשים שלא הכירו אותה מי הייתה רחלי, לכן אני רואה בכל הזדמנות להנצחה משהו טוב".

החיילת-אומנית אלמוג גולן: "נפגשתי עם שתי האחיות של רחלי, עדי ולימור, והן סיפרו על הבן אדם שהייתה, על החינוך בבית ועל מה שקרה אחרי מותה. היה לי קשה, כנראה כי רחלי באופן כלשהו הזכירה לי את עצמי. חשבתי כמה שזה לא הוגן לאבד את החיים בשלב כל כך מוקדם, וכמה שזה מפחיד אותי. זה גם נושא קרוב למשפחתי, מפני שאמא שלי איבדה אח בתאונה בצבא. אני מעריכה מאוד את המשפחה שוכיית להכיר. התמונה שעלתה לראשי כשחשבתי על כל מה ששמעתי היא של רחלי העומדת בגאווה, מחייכת חיוך רחב, מושיטה לי יד כאילו כדי לנחם, כמו שהרגשתי בפגישה עם האחיות, כאילו אומרת, 'הכל בסדר, החיים ממשיכים'. וזה מה שבחרתי להציג בציור".

13.23x33.14	2/2	6	עמוד	השבוע	מעריב	17/04/2018	63151546-1
החברה למתנ"סים - 40266							

